

1. 9. 2004

ID: 27895

Náležitosti plné moci

Předloží-li účastník řízení soudu plnou moc s podpisy ověřenými na velvyslanectví České republiky v cizí zemi, je povinností soudu posoudit, zda je velvyslanectví oprávněno plnou moc ověřit s účinky úředního ověření v České republice. Pokud tak soud neučiní, je jeho právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, neúplné, a tedy i nesprávné.

Předloží-li účastník řízení soudu plnou moc s podpisy ověřenými na velvyslanectví České republiky v cizí zemi, je povinností soudu posoudit, zda je velvyslanectví oprávněno plnou moc ověřit s účinky úředního ověření v České republice. Pokud tak soud neučiní, je jeho právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, neúplné, a tedy i nesprávné.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 325/2002, ze dne 25.6.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci právní věci návrhu na povolení zápisu V. I. - Z. s.r.o., za účasti zakladatelky M. S. A., a jednatele Ing. J. M., všichni zast. JUDr. I. H., advokátkou, do obchodního rejstříku, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. C 40 214, o dovolání zakladatelky a Ing. J. M. proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. prosince 2001, č.j. 5 Cmo 425/2001-85, tak, že usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. prosince 2001, č.j. 5 Cmo 425/2001-85 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. listopadu 2001, č.j. F 7774/2001, C 40214/1-66 se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Napadeným usnesením potvrdil odvolací soud usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1.11.2001, č.j. F 7774/2001-66, C 40214/1, kterým tento soud zamítl návrh na povolení zápisu navrhovatelky do obchodního rejstříku. Přitom soud prvního stupně ve věci rozhodoval již podruhé, když jeho první rovněž zamítavé rozhodnutí odvolací soud zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, k doplnění dokazování a následnému zkoumání ostatních podmínek pro povolení zápisu.

V odůvodnění svého usnesení odvolací soud uvedl, že spolu s návrhem na zápis do obchodního rejstříku byl předložen notářský zápis sepsaný dne 3.4.2001, sp. zn. N 41/2001, Nz 34/2001 (dále jen „notářský zápis“), ze kterého soud zjistil, že o sepsání zápisu požádala JUDr. I. H., na základě plné moci ze dne 24.1.2001, sepsané v O., kterou doložila, že je oprávněna jednat jménem společnosti M. S. a.s., (dále jen „zakladatelka“). Tuto plnou moc, která je připojena k notářskému zápisu, udělili JUDr. I. H. jménem zakladatelky členové jejího představenstva pan B. G. a pan H. U. a zmocnili ji ke všem právním úkonům souvisejícím se založením a registrací společnosti V. I.-Z. s.r.o. (dále jen „společnost“). Na téže listině I. H. zmocnění přijala. Podpisy ověřila B. S., druhá tajemnice velvyslanectví České republiky v O.

Spolu s odvoláním byl předložen překlad certifikátu o registraci zakladatelky, spolu s prohlášením

tlumočníka ze dne 6.11.2001, kterým upřesňuje termíny v anglickém překladu norského dokumentu „Limited Company - společnost s ručením omezeným na akcie (obdobu akciové společnosti), Business Agent - v tomto kontextu prokurista společnosti, The general manager alone - generální ředitel samostatně.“

Odvolací soud uzavřel, že nedostatek plné moci připojené k zakladatelské listině není neodstranitelnou vadou; proto je možné plnou moc k zakladatelské listině kdykoli připojit. Plná moc udělená podle § 31 odst. 1 obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“) však musí splňovat všechny náležitosti stanovené zákonem.

V projednávané věci je jedinou zakladatelkou společnosti zahraniční společnost, za níž jsou oprávněni jednat, jak vyplývá z certifikátu o registraci zakladatele vystaveného dne 29.1.2001 Centrem rejstříků v B. (N.), členové představenstva.

Odvolatel tedy nepochybil, když spolu s notářským zápisem o založení společnosti připojil plnou moc, kterou členové představenstva zakladatelky zmocnili JUDr. I. H. k založení společnosti. Vzhledem k tomu, že zakladatelkou společnosti je zahraniční právnická osoba, je pro úřední ověření podpisu takové plné moci vyžadováno tzv. vyšší ověření - superlegalizace. N., kde se nachází sídlo zakladatele, je signatářem Haagské úmluvy ze dne 5.10.1961 (dále jen „Úmluva“), která signatářům úmluvy tuto povinnost stanoví. Plná moc připojená k notářskému zápisu o založení společnosti však takovým ověřením (apostilou) opatřena není.

Ověření podpisů na této plné moci pouze na velvyslanectví České republiky v O. nestačí.

Proto odvolací soud uzavřel, že JUDr. I. H. nepředložila řádné písemné zmocnění k založení společnosti a proto jsou úkony, které učinila a které směřovaly k založení společnosti, neplatné.

Proti usnesení odvolacího soudu podali zakladatelka a jednatel společnosti dovolání. Co do jeho přípustnosti odkázali na ustanovení § 237 odst. 1 písm. c), co do důvodů na ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) a § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.

Dovolatelé dovozují, že odvolací soud nesprávně aplikoval jednotlivá ustanovení Úmluvy. Její čl. 1 v písmenech a) až d) taxativně vymezuje listiny, které mají být opatřeny tzv. apostilou. Podle názoru dovolatelů plná moc, která je přílohou notářského zápisu, nepatří mezi listiny vymezené v čl. 1 písmenech a) až d) Úmluvy, a proto se na ně Úmluva nevztahuje.

Jde o česky psanou listinu, která byla podepsána na velvyslanectví České republiky. Přitom podle Vídeňské úmluvy, publikované ve Sbírce zákonů pod č. 32/1969 (dále jen „Vídeňská úmluva“), jejímž signatářem je i Česká republika, vykonává vyslanectví také tzv. konsulární činnost, která mimo jiné spočívá v provádění funkce notáře. Proto je třeba plnou moc přiloženou k notářskému zápisu považovat za řádně sepsanou a ověřenou v souladu s českým právním řádem, aniž by bylo nutno opatřit ji apostilou. Nejde tedy o listinu vyhotovenou v souladu s Úmluvou, ale o listinu vyhotovenou a ověřenou podle obchodního zákoníku.

Dovolatelé upozorňují na to, že listinu, která je přílohou č. 3 k notářskému zápisu, která je také vyhotovena v českém jazyce a ověřena českým zastupitelským úřadem, odvolací soud akceptoval, což svědčí o rozporuplnosti jeho názoru.

Dovolatelé navrhují, aby Nejvyšší soud napadené usnesení a spolu s ním i usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Předpokladem přípustnosti dovolání podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. je závěr dovolacího soudu, že rozhodnutí odvolacího soudu nebo některá v něm řešená právní otázka, mají po právní stránce zásadní význam. Přitom otázku, zda dovoláním napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, řeší dovolací soud jako otázku předběžnou. Teprve kladným závěrem dovolacího soudu se stává dovolání přípustným.

O rozhodnutí odvolacího soudu, které má po právní stránce zásadní význam, jde ve smyslu § 237 odst. 3 o. s. ř., jestliže je v rozhodnutí řešena právní otázka významná nejen pro rozhodnutí v projednávané věci, ale z hlediska rozhodovací činnosti soudu obecně. Přitom musí jít o otázku, která dosud není řešena v rozhodovací praxi vyšších soudů (anebo v ní není řešena jednotně) a která není řešena ani v rozhodnutí nižšího soudu publikovaném ve sbírce soudních rozhodnutí, ani ve stanovisku Nejvyššího soudu, popřípadě o případ, kdy napadené rozhodnutí řeší určitou právní otázku v rozporu s publikovanou judikaturou. Za otázku zásadního právního významu nelze považovat takovou otázku, která byla v napadeném rozhodnutí řešena v souladu s ustálenou soudní praxí. Řeší-li napadené rozhodnutí určitou právní otázku v rozporu s hmotným právem, má vždy - bez ohledu na výše uvedené předpoklady - po právní stránce zásadní význam.

Zásadní právní význam dovolací soud shledává (a potud má dovolání za přípustné) v řešení otázky, zda plná moc sepsaná v českém jazyce a ověřená na vyslanectví České republiky ve státě, který je členem Úmluvy, musí být opatřena apostilační doložkou podle Úmluvy.

V článku 1 Úmluvy se stanoví, že Úmluva se bude používat na veřejné listiny, které byly vydány na území jednoho ze smluvních států a které musí být předloženy na území jiného smluvního státu.

Pro účely Úmluvy se považují za veřejné listiny:

- a) listiny vydané soudním orgánem státu, včetně listin vydaných státním zástupcem, vyšším soudním úředníkem nebo soudním vykonavatelem,
- b) listiny vydané správními úřady,
- c) notářské listiny,
- d) úřední potvrzení, kterými jsou opatřeny listiny podepsané soukromou osobou, jako je úřední potvrzení o registraci listiny nebo potvrzení toho, že listina byla vydána určitého data, a úřední a notářské potvrzení pravosti podpisu.

Naproti tomu Úmluva neplatí pro:

- a) listiny vydané diplomatickými nebo konzulárními zástupci,
- b) správní listiny týkající se přímo obchodních nebo celních transakcí.

Podle článku 3 Vídeňské úmluvy vykonávají konzulární funkce konzulární úřady a diplomatické mise, tedy i velvyslanectví České republiky. Podle článku 5 písm. f) této úmluvy záleží konzulární funkce též v provádění funkce notáře, civilního matrikáře a obdobných funkcí a ve výkonu některých funkcí administrativní povahy za předpokladu, že to není v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Z uvedeného vyplývá, že za situace, kdy navrhovatel předložil soudu plnou moc s podpisy ověřenými na velvyslanectví České republiky v O., bylo povinností soudu posoudit, zda je toto velvyslanectví oprávněno plnou moc ověřit s účinky úředního ověření v České republice, popřípadě, zda takto ověřená listina se řídí právním režimem Úmluvy. Protože soudy obou stupňů takto nepostupovaly, je jejich právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, neúplné, a tedy i nesprávné. Proto Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání, usnesení odvolacího soudu a spolu s ním i usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 243b odst. 2 a 3, věta druhá, o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)
- [Odmítnutí dovolání](#)
- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)